



ข่าวจากหนังสือพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000 ภายใน 15666 โทรสาร 0-2259-6172

จากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันที่ 16 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2562 หน้า 10 มูลค่าข่าว 1,464,840.-

ส่วนพิเศษสัมพันธะและสื่อสารองค์กร ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูรายละเอียดได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

ในบรรดาก็พวก... บางคนวนเวียนอยู่เพียงหน้ากระดาษ แต่กับบางคนขอแค่เป็นโลกอักษรไม่ว่าจะออนไลน์หรือออฟไลน์ก็ท่องจดจำไปได้หมด **พัลลภ สามสี** เป็นหนึ่งในคนหนังสือที่ผันตัวไปสู่โลกการอ่านออนไลน์โดยยังไม่ทิ้งออฟไลน์ซึ่งอยู่ในระดับจิตใต้สำนึกตั้งแต่สื่อสิ่งพิมพ์ในรั้วมหาวิทยาลัยในสำนักพิมพ์ชื่อดัง การได้ร่วมงานกับต่างประเทศ หรือแม้กระทั่งล่าสุดที่เป็นหนึ่งในคนไทยลำดับต้นๆ ที่ได้ทำงานกับแพลตฟอร์มอีบุ๊กยักษ์ใหญ่ นับเป็นช่วงชีวิตที่ไม่เคยห่างไกลจากตัวอักษรและการอ่านแทบจะวินาทีเดียว

● จุดเริ่มต้นในวงการหนังสือ?

น่าจะมาจากตู้หนังสือกำลังภายในวรรณกรรมไทย และวรรณกรรมโลกในห้องสมุดมหาวิทยาลัยที่มีชื่อผมกับเพื่อนสลัดกันยืมเป็นคนแรก คือเรามักเล่นเกมกันว่าใครจะมีชื่อที่บัตรยืมเป็นคนแรกมากกว่ากัน ซึ่งตอนนั้นถ้าหยิบเล่มไหนมาแล้วมีชื่อเพื่อนเคยเขียนยืมมาก่อนจะเจ็บใจมาก เลยทำให้เราอ่านกันเป็นบ้านเป็นหลัง อ่านเสร็จก็มานั่งคุยกัน น่าจะมาจากอาการท้องเสียหนักในวันสอบเข้าเรียนวิชาโทภาษาอังกฤษเลยต้องระเห็จไปเรียนวิชาโท

บรรณพิภพของ 'พัลลภ สามสี'



บรรณนิกรที่เลือกสำรองไว้ น่าจะมาจากสายตาวัดราวและเจ็บแค้นของอาจารย์สุวคนธ์ จงตระกูล ขณะสอนนิชาววรรณกรรมการเมือง น่าจะมาจากตั้มยักษ์ที่แฟนพิษขวงเรียนจบ เลยไม่ได้ทำงานในสายโฆษณาที่วาดหวังไว้ น่าจะมาจากหนังสือฉบับไม่ถ้วนที่นอนอ่านจนจบที่ริมสระน้ำโรงแรมสมัยเป็นโค้ชเทนนิส จนเกิดคำถามมากมายต่อความหมายของชีวิตในช่วงวัยนั้น น่าจะมาจากเพื่อนสนิทที่คอยยุ่งแหยงและจุดไปสมัครงานบรรณนิกรเป็นเพื่อนกันหลายต่อหลายที่สำคัญที่สุดน่าจะมาจากอุดมการณ์บางอย่างที่ค่อยๆ ก่อเกิดในใจว่า การทำงานหนังสือเป็นอาชีพที่เปลี่ยนแปลงสังคมได้ นำเสนอความคิดของตัวเองผ่านงานที่เลือกผลิตออกมาได้ เลยกึ่งเงินเดือนละเกือบครึ่งแสนมากินแกลบในฐานะบรรณนิกร (ฮา)

● ประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับหนังสือ?



หนังสือเล่มแรกที่ทำหน้าที่บรรณาธิการเกิดขึ้นตั้งแต่สมัยเรียนมหาวิทยาลัย ช่วงนั้นผมกับเพื่อนทำนิตยสารรายเดือนของคณะมนุษยศาสตร์ มศว ชื่อ 'ตึกเก่าเก่าเงาสีขาว' ทำหน้าที่เป็นทั้งบรรณาธิการ นักเขียนเรื่องสั้น ถ่ายภาพประกอบ โดยการสนับสนุนเครื่องแมคอินทอช รุ่น LC 475 มาทิ้งให้พวกเราได้ใช้งานกัน ต่อมาเมื่อเรียนจบก็ได้เป็นบรรณาธิการหนังสือวิชาการ 'รายงานการออกเสียงภาษาไทย' ของราชบัณฑิตยสถาน ซึ่งเป็นผลสรุปงานวิจัยที่ทำร่วมกับ อ.กาญจนา นาคสกุล อ.อดุม วิโรจน์ลิขิตวิชชุ์ และ อ.นิตยา กาญจนวรรณ เป็นงานนอกวิชามหาวิทยาลัยครั้งแรก ทั้งออกแบบปก ทั้งจัดหน้า และเขียนคำนำ

หลังจากนั้นก็เป็นผู้ช่วยบรรณาธิการสำนักพิมพ์มติชนยาวนาน 7 ปี ซึ่งระหว่างนั้นรับผิดชอบทำนิตยสารให้สมาคมผู้จัดพิมพ์ และจัดจำหน่ายหนังสือแห่งประเทศไทย รับเป็นบรรณาธิการเซกชั่นวรรณกรรมให้กับนิตยสารศิลปวัฒนธรรม

สมัยทำงานที่ปักกิ่ง เป็นบรรณาธิการให้กับหนังสือแปล ผลงานเขียนของอดีตประธานาธิบดีเจียงเจ๋อหมินทั้งหมด 3 เล่ม

จากนั้นก็กลับมาเป็นบรรณาธิการสำนักพิมพ์มติชนอยู่ 4 ปีเศษ ดูแลต้นฉบับทุกแนว (ยกเว้นประวัติศาสตร์) และมีโอกาสได้ทำงานร่วมกับวีรพร นิติประภาจนกว่าซีไรต์สองสมัยจากนิยายสองเรื่องระหว่างนั้นเคยได้รับเลือกเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมสัมมนาบรรณาธิการเอเชียที่กรุงโซล เกาหลีใต้ แล้วถูกชวนไปเป็นกรรมการสมาคมนักเขียนฯ ยุคที่บูรพา อารัมภีร์ เป็นนายกฯ และเป็นอนุกรรมการฝ่ายต่างประเทศของสมาคมผู้จัดพิมพ์ฯ สมัยปัจจุบัน และล่าสุดคุณกนกวลี พจนปกรณ์ ซึ่งกำลังจะดำรงตำแหน่งนายกสมาคมนักเขียนสมัยที่ 2 ก็เทียบเชิญแต่งตั้งเป็นกรรมการฝ่ายต่างประเทศ

นอกจากบริหารคอนเทนต์ออนไลน์ให้ iReader แล้ว ยังเป็นบรรณาธิการคัดสรรต้นฉบับให้สำนักพิมพ์แสงดาว และเป็นทีปรึกษาพิเศษของสำนักพิมพ์ชิปซีด้วย

● **ทำงานกับ iReader ได้อย่างไร**

เป็นความหลงตัวและจุดหักเหชีวิตช่วงที่สำคัญมาก เพราะก่อนหน้า iReader เคยเป็นไต่เร็กเตอร์ข่าวออนไลน์ให้สื่อจีนครบปีพอดี พอใกล้ช่วงต้องต่อสัญญาใหม่ ทาง

iReader ก็ติดต่อมา โดยการแนะนำของ อ.กอบกิจ ประดิษฐผลพานิช คณะบดีคณะนิเทศศาสตร์ ม.ธุรกิจบัณฑิต และคุณวินนี่ ผู้บริหารของเอเยนซีชื่อ Arika Interrights Agency ที่เคยพบกันที่แฟรงก์เฟิร์ต บัค แฟร์

ช่วงที่รับงานช่วงนั้น เหตุผลหลักๆ คืออยากกระโดดออกมาทำสื่อออนไลน์แบบเต็มตัว เพื่อจะได้รู้วิธีการทำงานใหม่ๆ ไม่ซ้ำเดิม ไม่อยากตกกระแสคลื่นสื่อออนไลน์ที่กำลังร้อนแรง แต่พอทำไปสักพัก ผลงานมันไม่ได้ออกมาแบบที่วาดหวัง เนื่องจากนโยบายของหน่วยงานไม่ชัดเจน พอเปลี่ยนผู้บริหาร ทิศทางการทำงานก็เปลี่ยนตาม ซึ่งเอาเข้าจริงแม้จะเคยประจำที่สำนักงานใหญ่ที่ปักกิ่งมา 5 ปี ก็ยังไม่ชินกับระบบราชการจีนอยู่ดี บางวันเข้าออฟฟิศโดยไม่มีงานทำ ช่วงนั้นมีเวลาคิดทบทวนกับตัวเองเยอะมาก (ก็มันว่าง) และได้คำตอบว่า ตัวเองไม่เหมาะกับการเป็นนักสื่อสารมวลชน แต่เหมาะกับงานเบื้อง





หลังหนังสือที่ทำมานานมากกว่า ช่วงโค้งๆ iReader ก็นัดสัมภาษณ์ พอคุยกันสองสามรอบก็รับปากตกลงทำงานนี้ เหตุผลหนึ่งคือได้กลับมาทำงานหนังสือที่ตัวเองรัก

สองคือ ได้สร้างแพลตฟอร์มอีบุ๊กโดยมีทั้งทุนและเทคโนโลยีของจีนหนุนหลัง สามคือ ได้สร้างทีมขึ้นจากศูนย์ในฐานะผู้จัดการประจำประเทศไทย สีคือ ได้เป็นคนสายหนังสือเล่มคนแรกๆ ที่ข้ามห้วยมาทำอีบุ๊ก

ตอนเริ่มงานใหม่ ยังไม่มีออฟฟิศ ต้องตระเวนนัดนักเขียนตามร้านกาแฟ หรือออฟฟิศของสำนักพิมพ์ต่างๆ ไปกับเพื่อน คนจีน ความรู้สึกตอนนั้นมันสดชื่นมาก เพราะรู้สึกตัวเองกำลังทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่ สิ่งที่ไม่เคยรู้มาก่อน จังหวะชีพจรตอนนั้นขับเคลื่นด้วยความหวังและฝันล้วนๆ จะทำให้อีบุ๊กเป็นที่นิยมมากขึ้นในเมืองไทย โดยเข้ามาเติมเต็มความหลากหลายของคอนเทนต์ และสร้างกลุ่มผู้อ่านใหม่ๆ ตอนนั้นผมโพสต์เฟซบุ๊กเลยว่าตัวเองเป็น First Man เป็นเหมือนเนล อาร์มสตรองว่าจั้นถอะ เพราะทำงานคนเดียวด้วยภารกิจอันยิ่งใหญ่ในโลกใหม่ที่เคยเพียงจินตนาการถึง โดยมี KPI คอยจุกให้เลิกเพื่อผันลับสู่โลกความเป็นจริงอยู่เสมอ (ฮา)

เป็นจุดเปลี่ยนมาก เพราะจากคนว่างๆ เป็นคนวุ่นขึ้นมาทันที เพราะวิธีการทำงานของเอกชนเงินเอาจริงเอาจังต่างจากราชการเงินมาก ต้องทำตั้งแต่บรรณาธิการ ฝ่ายลิขสิทธิ์ ฝ่ายศิลป์ เลขฯ แมสเซนเจอร์ คนทำความสะอาด จิปาถะ

● มองวงการหนังสือโดยภาพรวมตอนนี้?

ผมว่าหนังสือเล่มที่มีลักษณะแมสๆ มียอดขายจាក់ดลงมาก คนทำหนังสือพยายามปรับเปลี่ยนตัวเองให้ชัดเจนในแนวทาง มีลักษณะเฉพาะมากขึ้น สร้างแฟนคลับที่เข้มข้นมากขึ้น จากที่เคยออกหนังสืออะไรก็ได้ ก็ต้องทำการบ้านให้มาก มีการเลือกเรื่องที่ตรงกับความต้องการของผู้อ่านมากขึ้น ประเด็นละเอียดล่อ ในความยากลำบากนี้ อีกแง่หนึ่งผมว่าผู้อ่านยุคนี้โชคดี เพราะหนังสือที่ออกมาปกสวยมาก เนื้อเรื่องก็ผ่านการจัดทำและคัดสรรอย่างดี เพราะทุกสำนักพิมพ์ต้องแข่งขันกันเรื่องคุณภาพในทุกกระเป๋ยเดมาขึ้น

หลายคนอาจจะมองว่าแย่ แต่ผมกลับมองว่า ช่วงเวลาแบบนี้ดีมไปด้วยความท้าทายที่เราจะไปต่ออย่างไร ถ้าเราปรับเปลี่ยนตัวเองไว เข้าใจตัวเองถ่องแท้ขึ้น ธุรกิจหนังสือยังไปได้แน่นอน และไปได้อีกยาวนานด้วย ที่สำคัญต้องไม่หลุดกระแสดิจิทัล สำนักพิมพ์ที่อนุรักษ์นิยมอาจจะอยู่ยากขึ้น คนที่พลิกโอกาสได้ไวก็จะเดินไปกับยุคสมัยได้อย่างสง่าผ่าเผย อันนี้ผมว่าเป็นลัทธิธรรมมาก ต้องเท่าทันช่องทางการขายใหม่ๆ ดูอย่าง Readery ซึ่งเป็นแพลตฟอร์มขายหนังสือออนไลน์ที่ประสบความสำเร็จมาก โดยที่ไม่ต้องผลิตคอนเทนต์ด้วยตัวเอง นั่นเพราะเขาสามารถเจาะช่องทางที่เหมาะสมกับยุคสมัย ตอนนั้นผมก็กำลังคอยดูว่าปีทูเอสที่กำลังเปิดแข่งบ้าง จะทำยังไงให้ดีกว่าบ้าง มันน่าสนุกมาก และสุดท้ายคนที่ได้ประโยชน์ก็คือคนอ่าน

งานอีบุ๊กที่ผมทำอยู่ก็เช่นกัน สุดท้ายผู้อ่านก็มีทางเลือกมากขึ้น สะดวกมากขึ้น สามารถเข้าถึงคอนเทนต์ดีๆ ได้ทุกที่ด้วยมือถือเพียงเครื่องเดียว

● พูดถึงการเติบโตของการอ่านในคอนเทนต์ออนไลน์?

จริงๆ คอนเทนต์ออนไลน์ในบ้านเรามีมานานแล้ว และก็มีผู้ใช้จำนวนมหาศาลเรื่อยๆ ว่าประเทศเราติดอันดับต้นๆ ของโลกในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ และเจาะเฉพาะอีบุ๊ก เอาเข้าจริงบริษัทของไทยก็เริ่มต้นในช่วงเวลาพอๆ กับที่จีนเริ่มพัฒนาแอปและโลกออนไลน์ของเขาเหมือนกัน ไม่ได้ช้าไปกว่ากันสักเท่าไรเลย

Meb ก่อตั้งในปี 2011 ส่วน Ookbee เปิดในปี 2012 ขณะที่บริษัท iReader ก่อตั้งในปี 2008 และ Kindle ก่อตั้งในปี 2007 จะเห็นว่าก็ไล่ๆ ตามกันมา

จำได้ว่าช่วงปี 2008 ที่ผมไปทำงานบักกิ้งปีแรก เวลาขึ้นรถไฟใต้ดินจะเห็นคนอ่านอะไรบางอย่างไม่วางตาบโทรศัพท์มือถือแบบพับได้ บางคนก็อ่านบนหน้าจอลิเล็ก โดยใช้การกดลงที่ละบรรทัดอ่าน ดูแล้วไม่น่าจะถนัดตา แต่คนก็อ่านกันมาก เพราะมันสะดวกสบายกว่าพกหนังสือขึ้นรถไฟที่มีประชากรเบียดกันแน่นชัดยิ่งกว่าข้าวโพดในหม้อคั่ว บรรยากาคมนักกักๆ แบบนั้นแฉยขณะที่รถไฟโยกโคลงไปมา คนก็หาที่พิงหรือจับเพื่อเพ่งอ่านบางอย่างในมือถือ ขณะที่บางคนยังอ่านหนังสือพิมพ์จากคนขายที่เดินตะโกนร่ายจากโบกี้แรกยันโบกี้สุดท้าย และจากขบวนไปสู่อีกขบวน ยุคนั้น

มันผสมปนเปและย้อนแย้งกันมาก มีทั้งความใหม่และความเก่าคละเคล้ากันไป

● ภาพรวมของ iReader ทั้งในจีน และการเติบโตในไทย?

iReader เป็นบริษัทอีบุ๊กเจ้าเดียวที่ไม่แตกไลน์ธุรกิจ แต่สามารถเติบโตเองจนสามารถจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เพียงไฮ้ได้ในปี 2017

iReader เวอร์ชันภาษาจีนนั้นมีผู้ใช้งานมากกว่าครึ่งหนึ่งของประชากรจีน และมีผู้ใช้งานจริงต่อวันมากกว่า 200 ล้านคน ถือได้ว่าเป็นเบอร์หนึ่งคู่คี่มากกับเทนเซ็นต์เลยทีเดียว โดยปัจจุบันขยายธุรกิจไปยังอิหร่าน แอลจีเรีย ปากีสถาน อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ รัสเซีย เกาหลี ญี่ปุ่น และไทย โดยประเทศไทยเป็นเพียงแห่งเดียวที่ลงทุนมากที่สุด โดยการเปิดสำนักงานและมีทีมงานเจ้าของภาษาคอยดำเนินงาน

สำหรับในเมืองไทยนั้น ตลอด 5-6 เดือนที่ผ่านมา เราลองผิตลองถูกกันมาเยอะ ทั้งการเฟ้นหาคอนเทนต์ที่เหมาะสมกับผู้อ่านชาวไทย การทำงานร่วมกับเพื่อนสำนักพิมพ์ การสร้างทีมงานไทยที่เชี่ยวชาญและเข้มแข็ง รวมถึงการเชื่อมต่อข้อมูลและการทำงานทางไกลร่วมกันของทีมบริษัทแม่และทีมไทย เราพยายามปรับแต่งการใช้งานและหน้าตาของแอปให้เหมาะกับผู้อ่านชาวไทย ปัจจุบันพัฒนาไปแล้ว 4 เวอร์ชัน แม้จะยังไม่เปิดตัวอย่างเป็นทางการ แต่แอปของเราก็สามารถขึ้นอันดับหนึ่งของ Play Store ในประเภท “ฟรีออดนิยาม”

● จุดเด่นของ iReader?

iReader ของเราเป็นแพลตฟอร์มบนมือถือเท่านั้น คอนเทนต์ที่เรานำเสนอเป็นรูปแบบ e-pub เพราะสามารถปรับขนาดตัวอักษร และสีพื้นหลังได้ตามต้องการ ทำให้อ่านได้สบายตา มีโหมดกลางวัน-กลางคืน เพื่อถนอมสายตา สามารถค้นหนังสือว่าอ่านถึงไหนได้ มีระบบป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์ที่แข็งแกร่ง ปัจจุบันเราแปลการ์ตูนไปแล้วกว่า 50 เรื่อง และกำลังแปลนิยายต่างๆ ของจีนอีกนับ 100 เรื่อง มีสำนักพิมพ์ไทยมากกว่า 30

แห่งเซ็นสัญญาให้เราเอาอีบุ๊กทยอยขึ้นขาย เราทำงานร่วมกับค่ายผู้ผลิตโทรศัพท์มือถือของจีน โดยการใส่แอปพลิเคชันของเราไว้ในโทรศัพท์มือถือถือทุกเครื่องที่ขายในตลาดไทย อย่างเช่นปีที่แล้ว เราร่วมมือกับ OPPO ที่ขายได้กว่า 15 ล้านเครื่อง โดยคาดว่าปีนี้ จะทำงานในรูปแบบเดียวกันนี้กับ Huawei และ Xiaomi

และในอนาคต เรายังจะขยายพื้นที่สำหรับผู้เขียนหน้าใหม่ให้เข้ามาใช้พื้นที่ของเราปล่อยผลงานใหม่ๆ สู่กลุ่มคนอ่านใหม่ๆ นอกจากนี้ เรายังจะจัดกิจกรรมตระเวนไปให้ความรู้เพื่อนักอ่านในพื้นที่ต่างๆ พร้อมทั้งกำหนดการประกวดรางวัลการเขียนขึ้นด้วย

เอาเป็นว่าอะไรที่ iReader เคยทำสำเร็จในจีน จนสามารถดึงดูดคนอ่านให้เข้ามาใช้งานต่อวันได้มากถึง 200 ล้านคน เมื่อพิจารณาแล้วว่าเหมาะกับนิสัยการอ่านของคนไทย เราจะทำทั้งหมด เพื่อให้ฐานการอ่านอีบุ๊กในไทยขยายตัวให้มากที่สุด

● งานแนวไหนที่เป็นที่นิยมในออนไลน์ และคิดว่าเป็นเพราะอะไร กลุ่มผู้อ่านเป็นแนวไหน

ตอนนี้งานเขียนที่นิยมในออนไลน์ ส่วนใหญ่เป็นแนวโรแมนติก บอยเลิฟ และอิโรติกบ้าง และงานคอมมิกหรือการ์ตูน ก็ได้รับความนิยมอย่างสูง

ข้อดีของการ์ตูนออนไลน์คือ สามารถทำสีได้ ทำให้อ่านได้สนุกเพลิดเพลินกว่าการ์ตูนเล่มที่เป็นขาวดำ แถมการอ่านผ่านมือถือยังสามารถเลื่อนอ่านได้ง่ายและฉับไว

ผมคิดว่า น่าจะเหมือนวัฏจักรของการอ่านหนังสือเล่ม นั่นก็คือช่วงวัยของคนอ่านออนไลน์คือวัยรุ่น ดังนั้นพวกเขาจะเลือกอ่านเรื่องที่หวานแหววเศร้าๆ ซึ่ง เสพง่าย เข้าถึงอารมณ์ความรู้สึกอยากกรู้อยากเห็นของวัย แต่พอคนเหล่านี้โตขึ้น เขาก็อยากจะทำงานแบบอื่น ที่นี้เราก็ต้องมาดูแลตัวเองว่าเตรียมอะไรไว้ให้แฟนคลับของเราอ่านในช่วงวัยที่เปลี่ยนผ่านนี้บ้าง ขณะเดียวกันก็ต้องเตรียมงานใหม่ๆ สำหรับเจนเอเรชั่นใหม่ที่จะเข้ามาแทนที่

เท่าที่สำรวจ ตอนนี้เรื่องแปลจีนมาแรงมาก อ่านกันแทบทุกช่วงวัยเลยทีเดียว